

DIVERSE

Picatura de intelepciune:

Ceea ce numim noi viata nu este decat o calatorie spre moarte. Ceea ce numim noi moarte nu este decat o poarta spre viata.

Orice zi este o mica viata - orice deșteptare si sculare o mică nastere, orice dimineata o mica tinerete, orice culcare și adormire o mica moarte. (Arthur Schopenhauer)

Este un lucru sa stii ce gandeste Dumnezeu. Este cu totul altceva sa gandesti cum gandeste El.

Viata nu se masoara cu numarul de respiratii pe care le aveti, ci in momente care iti taie rasuflarea.

Sa nu fim oare mangaiati atunci cand ne amintim ca moartea nu este decat rechemarea noastra acasa dintr-un exil, in patria noastra cereasca? (Jean Calvin)

Isus a transformat moartea dintr-o caverna inspaimantatoare, intr-o punte ce duce la glorie. (C.H.Spurgeon)

VERSETUL LUNII IUNIE 2010

“Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup,...”

1 Corinteni 12:13

Tehnoredactare:
Valentin David

Contact:

Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com

**Urmariti serviciile bisericii pe internet
LIVE la adresa:
www.maranata1.netfirms.com**

SARBATORITII LUNII IUNIE 2010:

Domnul sa te binecuvanteze !

Nistoran Gheorghe Ioan – 5 iunie
Iancu Elisabeta - 9 iunie
Damian Doina (Sanda) - 14 iunie
Bordea Lidia – 17 iunie
Albu Cristian - 25 iunie
Munteanu Ana - 29 iunie
Lungu Iuliana - 29 iunie

ZIUA DE JERTFA A BISERICII NOASTRE

“Vegheati dar in tot timpul si rugati-va ca sa aveti putere sa scapati de toate lucrurile acestea care se vor intampla si sa stati in picioare inaintea Fiului omului.” – Luca 21:36

In fiecare zi de vineri, biserica este chemata la o zi de jertfa prin post si rugaciune care se va incheia in sanctuarul bisericii cu ocazia serviciului de studiu biblic si rugaciune aplicata.

Biserica Baptista Maranata

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!” - Mica 4:5

Anul II, Nr. 3 - IUNIE 2010
GRATIS

Buletin inFormativ

BOTEZUL CU DUHUL SFANT vs. BOTEZUL CU APA

Ion Marisescu

Noul Testament vorbeste de mai multe tipuri de botez. Evidentem cateva: botezul lui Moise (1Cor.10:12), botezul lui Isus (Matei 3:13-17), botezul crucii (Marcu 10:31-38), botezul spalarilor ceremoniale, (Evrei 6:2,9:10), botezul cu foc(Matei 3:10-12), botezul pocaintei(Matei 4:7) etc.

Dintre toate tipurile de botez prezentate de Noul Testament, pentru credinciosul zilelor noastre, cel mai mare interes prezinta botezul cu apa si botezul cu Duhul Sfânt, precum si legatura intre ele. Intrucat botezul cu apa a fost tratat in buletinul informativ din august/2009, dandu-se raspuns la intrebarile legate de acesta (ce reprezinta, cand se face, cum se face, etc) acum ne vom opri la cateva consideratii generale despre,

BOTEZUL CU DUHUL SFANT

Acest botez a fost prevestit de Ioan Botezatorul in Matei 3:11, Marcu 1:8, Luca 3:16: “El va va boteza cu Duhul Sfânt.....”referindu-se aici la Domnul Isus.

Botezul cu Duhul Sfânt este acel act prin care cel credincios este adus in Hristos si in trupul lui Hristos (Biserica universala), adica intr-o unire spirituala cu Domnul Isus si cu toti ceilalti credinciosi ce sunt deja in Domnul Isus. Este un fenomen instantaneu, nonexperiential, are loc dincolo de perceptiile si simturile noastre. Are loc o data pentru totdeauna pentru toti credinciosii in momentul mantuirii lor. Nu este repetabil in viata crestinului.

Noul Testament nu prevede nici-o porunca privitoare la staruinta in cautarea primirii botezului cu Duhul Sfânt.

1. Primul botez cu Duhul Sfânt a avut loc la Rusalii in Ierusalim. De ce acum si de ce aici? Asa stabilise Domnul Isus inainte de inaltare Fapte 1:8. Ordinea era Ierusalim pentru iudei si prozeliti, apoi Samaria pentru semiuidei (evrei impuri ca rasa) si in final neamurile(marginile pamantului). Pentru a raspunde la intrebarea: de ce la Rusalii? este nevoie sa ne intoarcem la originea acestei sarbatori.

In Levitic 23:22 citim ca aceasta sarbatoare era in timpul recoltatului si porunca era ca sa nu se stranga ce ramane dupa seceratori si sa ramana un colt nesecerat pentru saraci si straini. Recolta era pentru trei categorii de oameni: in primul rand pentru evrei, apoi pentru saraci si la sfarsit pentru straini. Botezul cu Duhul Sfânt, care era o implinire a sarbatorii recoltelor a fost pentru trei categorii de oameni:

(continuare pe pagina urmatoare)

MEDITATIE

(urmare pagina anterioara)

Putem afirma că muzica este folosită în închinare pentru că ea reprezintă mijlocul cel mai firesc și mai eficient de a ne uni „duhul“ cu „adevărul“ în închinare; inima și mintea. Aceasta se realizează pentru că muzica nu este o activitate aleatorie sau haotică, ci implică un real efort intelectual în pregătire și execuție, reușind în același timp să comunice cele mai greu exprimabile sentimente ale inimii. Glorificarea lui Dumnezeu este scopul cel mai evident al închinării, și cel mai cunoscut. Celelalte obiective însă nu sunt la fel de cunoscute. Tragedia este că de multe ori, muzica este folosită în biserici în multe scopuri colaterale închinării, cum ar fi, relaxarea fizică și mentală în cadrul unui serviciu divin mai lung, umplerea unor momente de tranziție, mascarea deranjului provocat de întârzierea unora și așa mai departe. Fiecare vrem să auzim în biserică muzica ce ne place și nu vrem să cedăm sub nici o formă. Ba mai mult: dacă ținem morțiș la muzica noastră avem sentimentul că ne apărăm credința. Și totuși, cineva trebuie să cedeze, dacă dorim să avem pace în biserică. De la cine să ne așteptăm la maturitate? De la tineri sau de la bătrâni? Socotim că și unii, și alții trebuie să dovedească maturitatea de a accepta că nu toți oamenii sunt la fel ca ei și că muzica potrivită pentru închinare nu este cea care spun ei că este, fără a avea argumente serioase. Chiar dacă unii s-au opus într-o măsură sau alta, muzica a rămas o mijloc de închinare important.

Muzica este folosită în închinare pentru că ea are capacitatea de a exprima cel mai bine sentimentele, facilitând astfel închinarea sinceră în fața lui Dumnezeu. John MacArthur identifică următoarele obiective ale închinării: glorificarea lui Dumnezeu, curățirea credincioșilor, edificarea bisericii, evanghelizarea celor pierduți. Dintre acestea, ultimele trei sunt ignorate de multe ori. Predicarea este deseori considerată a fi mai importantă decât închinarea prin muzică, deși aceasta din urmă este mult mai eficientă în a da învățătură și a încuraja sfințenia. Felul în care cânta o biserică spune foarte mult despre starea ei spirituală. Nu neaparat "genul de muzică" practicat, ci "starea inimii celor care cânta", atitudinea și angajamentul lor în cântare. La o cercetare atentă, singura "închinaciune" acceptată în Noul Testament are definiția următoare: "în Duh și în adevăr". Asta nu selectează "genul de muzică", ci "genul de închinători" plăcuți Domnului. Dumnezeu nu are preferințe de gen muzical. El "dorește" în schimb închinători "în Duh și în adevăr". Acestea sunt dimensiuni ale sincerității spirituale, nu genuri muzicale. Cât de intristat trebuie să fie Duhul Sfânt când aude în adunări anunțuri de genul: "Sa ne ridicăm și să cântăm o cântare ca să ne mai dezmortim puțin..." Putem folosi muzica necrestină animalică "la modă", ca mijloc de evanghelizare și de stabilire a unei comunicări cu "generațiile pierdute" de astăzi? Răspunsul ar trebui să fie un categoric "NU".

Coardele sufletului nostru sînt asemanatoare unei claviaturi de pian. Pot cînta la ele și Dumnezeu și ... diavolul! Este datorია noastră să hotărăm cui îi dăm voie să ne atingă ... "clapele".

CELE ZECE PORUNCI

PORUNCA A PATRA

Pastor Nelu Popescu

“*Adu-ti aminte de ziua de odihna ca sa o sfintesti*” (Exodul 20:8)

Vechiul Testament este recunoscut ca parte integranta din Cuvintul lui Dumnezeu si, deci, sursa pentru invatatura doctrinara de catre cele trei mari religii: iudaism si crestinism. Cu toate acestea porunca a patra este interpretata diferit ca timp de implinire: vinerea, sambata sau duminica. Sabatul a fost instaurat de Dumnezeu ca un timp special de odihna, nu neaparat o singura zi, la aproximativ 2500 de ani de la Creatie in contextul iesirii poporului Israel din robia Egiptului, ca un semn al legamintului facut cu acest popor (Exod 31:16).

Sabatul a fost mereu o piatra de incercare in ce priveste ascultarea si credinta israelitilor in cadrul relatiei lor cu Dumnezeu (Exod 16:16-30). In timpul calatoriei lor prin pustie intre Egipt si Canaan, Dumnezeu si-a aratat disponibilitatea de a-i ajuta sa tina porunca aceasta prin faptul ca in ziua a sasea le-a asigurat hrana si pentru ziua a saptea. Ziua a saptea era “*ziua de odihna inchinata Domnului*”. Aceasta zi trebuia sfintita, adica separata de celelalte, pusa de-o parte pentru Domnul. Sabatul insa, nu tinea strict de ziua a saptea ci de o zi in care israelitii, in odihna trupeasca, isi smereau sufletele inaintea Domnului. De exemplu Sarbatoarea ispasirii din ziua a zecea a lunii a saptea era o zi de Sabat (Levitic 16: 29-31). La fel Sarbatoarea Anului Nou si Sarbatoarea trimbitelor (Levitic 23:23-25).

In Noul Legamint lucrurile nu s-au schimbat in continutul lor in ceea ce priveste Sabatul ca zi de odihna, pusa deoparte (sfinta) in care credinciosii sa-si smereasca sufletele inaintea Domnului. Fagaduinta lui Dumnezeu de a-si duce poporul Sau “in odihna lui”(Evrei4:1) a ramas valabila si este legata de o noua zi : “*astazi*”, si este o zi “*ca cea de Sabat*”(Evrei 4: 7-11). Crestinii au stabilit duminica, ziua intii a saptaminii ca zi de inchinare in amintirea zilei de inviere a Domnului Isus si ziua de Rusalii cind a luat fiinta Biserica Domnului Isus, dar Sabat este pentru ei orice zi pe care, ca si comunitate, o stabilesc pentru intalnire si inchinare. Ce altceva decit Sabat sunt: a doua zi de Craciun, a doua zi de Paste, ziua inaltarii Domnului Isus si alte zile speciale dedicate inchinarii.

Nu atit restrictiile Sabatului sunt importante cit principiul care sta in spatele acestei porunci si anume: sarbatoarea, punerea noastra deoparte pentru inchinarea inaintea Domnului intr-o atitudine de smerire a sufletelor .

Adevarul acesta este evident in modul in care Domnul Isus a tinut Sabatul. Sabatul trebuie sa ne despozare nu sa ne impovareze: Marcu 2:27,”*Sabatul a fost facut pentru om si nu omul pentru Sabat*”. Neintelegera in privinta vreunei zile speciale de inchinare care ar trebui tinuta, este lamurita si de apostolul Pavel in Coloseni 2: 6-19.

Duminica, sambata, vineri sau in oricare alta zi pe care o stabileste, comunitatea celor credinciosi trebuie sa se opreasca din tumultul vietii si “in odihna Lui” sa-sismereasca sufletele inaintea Domnului: acesta este sabatul poruncit si care trebuie tinut

SA NE RUGAM PENTRU:

- **Bolnavii bisericii:** - Tutuian Teofil- Popescu Ana- Iancu Ion- Iancu Florica- Craiovan Petru - Subert Francisc
- **Proiectul de reînfiintare a orchestrei bisericii**
- **Slujitorii bisericii**
- **Prietenii care au participat la serviciile de evanghelizare ale bisericii din 12-14 Martie**
- **Noii membrii ai bisericii**
- **Grupul de rugaciune constituit in cartierul Baron – se intalnesc pentru rugaciune in fiecare joi de la ora 18.00**
- **Toti copiii bisericii care sunt angrenati intr-un un nou an scolar sau universitar**
- **Pentru cei care au fost odata membrii ai biseicii noastre iar acum s-au departat de la credinta**